

תת"ע 3091/04/18 - מדינת ישראל נגד סוכר דניאל סוכר דניאל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 3091-04-18 מדינת ישראל נ' סוכר דניאל

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	סוכר דניאל סוכר דניאל

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום **7.5.18** בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, שפקע מעל שנתיים. המאשימה מתנגדת לבקשה.

השיקולים הנוגעים להגשת בקשה לביטול פס"ד שניתן בהיעדר והתכלית שבבסיס סעיף 240 לחסד"פ, נדונו ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

הדוח שהמבקש קיבל מהוה כתב אישום והזמנה לדין על גביו מופיע מועד הדיון אליו הוזמן.

אין סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות (עיין: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י).

המבקש לא התייצב לדיון ש אליו הוזמן (7.5.18) ועל כן נשפט בהיעדר מכוח סעיף 240 לחסד"פ.

גזר הדין נשלח אל המבקש ועל פי אשור המסירה הגיע ליעדו עוד ב 17.5.18.

ולכן הנטען בסעיף 2 לבקשה, שהנאשם הופתע כשנודע לו מפי שוטר על הפסילה בתיק, תמוהה.

אם היתה למבקש סיבה כלשהי לאי ההתייצבות היה עליו להגיש בקשה בתוך 30 יום ממועד קבלת גזר הדין (סעיף 130 לחסד"פ).

סעיף 130 לחסד"פ קובע את הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר ולא בכדי קבע מסגרת זמן להגשת הבקשה (לעמדת ביהמ"ש עליון עיין רע"פ 1044/17 הרון נ' מדינת ישראל).

דא עקא, הבקשה הוגשה אך בנובמבר 2019, שיהיו של כשנה וחצי, ואין הסבר מניח את הדעת לשיהוי.

כבר בשל כך דין הבקשה להידחות.

על עמדת בית המשפט העליון לענין שיהיו בהגשת בקשות בעבירות תעבורה ניתן ללמוד למשל מרע"פ 8651/13 סקה נ' מדינת ישראל (31.3.14) (הודעת הקנס המקורית חזרה בציון "**לא נדרש**", לא סתר את **חזקת המסירה**, הבקשה הוגשה בשיהוי של **חמישה חודשים**) , עפ"ת 30650-02-10 מרדכי נ' מדינת ישראל (4.4.10), רע"פ 9303/16 אורגל נ' מדינת ישראל (21.12.16), רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.15). בקשה הוגשה בשיהוי של שנה , רע"פ 7018/14 טיטלבאום נ' מדינת ישראל (31.10.14), **עפ"ת 36580-03-19** מרים פרידמן נ' מדינת ישראל **(1.05.19)**.

אין הגנה לגופו של ענין .

המפורט בבקשה דנן אינו עונה לדרישות הפסיקה.

גם הטענה כי במועד הארוע קיבל המבקש שני דוחות , האחד הודעת קנס בגין עבירה מסוג ברירת משפט , ששולמה , והאחר הזמנה לדין נשוא התיק שלפני, אין בה כדי לסייע למבקש.

ב"כ המבקש טען כי הודעת הקנס שולמה ועל כן בהותרת כתב האשום ופסק הדין נשוא התיק שבכותרת יש משום סיכון כפול, נדחית.

המבקש קיבל שני דוחות תולדת אותו ארוע נהיגה אך אין המדובר באותו מעשה בשני הדוחות. למבקש היתה אפשרות להגיש בקשה להישפט בגין הודעת הקנס ואם היה עושה כן יכול היה לבקש איחוד דיון עם התיק שבכותרת.

כדי שתתקבל טענה שאדם כבר הורשע צריכים להתקיים שני תנאים מצטברים :

תנאי עובדתי - המעשה הפיסי בגינו הורשע נאשם או זוכה, זהה למעשה הפיסי בו מואשם שנית. התנאי השני - משפטי - יסודות העבירה בגינה הורשע או זוכה מכילים את יסודות העבירה בה מואשם כעת.

בחנית יסודות העבירה תעשה לפי הגדרת יסודות העבירה בחיקוק, בהשמטת היסוד הנפשי (עיין: בעל טכסא נ. מי , פד' לב (2) 152 .

במקרה דנן היסודות העובדתיים של עבירת השימוש במכשיר פלאפון שלא באמצעות דיבורית ,

(דוח מסוג ברירת המשפט ששולם: להלן: עבירת הפלא פון) , אינם מכילים את היסודות העובדתיים של העבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף, המהווה הזמנה לדין ובגינה ניתן פסק הדין בתיק זה עוד ב 7.5.18.

לא ניתן לומר שהיסודות העובדתיים של עבירת הקנס, היא עבירת השימוש בפלא פון תוך כדי נהיגה, שלא כדין, נכללים

ביסודות העובדתיים של העבירה של נהגה ללא רישיון נהיגה תקף , מחמת פקיעה מעל שנתיים , המהוה הזמנה לדין.

אומנם יש יסודות עובדתיים משותפים כמו מקום העבירה, מועד הנהיגה, ויסוד הנהיגה , ואולם ישנם יסודות עובדתיים אחרים שאינם זהים ואינם נכללים ביסודות העובדתיים של עבירת הפלא פון.

לכן, ונוכח הילכת נכט ע"פ 132/57 , עיין גם עפ"ת (ת"א) שחר בן יעקב נ. מי' , **אין סיכון כפול**.

העונש שהוטל הולם את העבירה ונסיבות עושה העבירה , ואולם לפני משורת הדין ומאחר שיש אי בהירות לגבי תגובת המאשימה הנוספת, שכפי הנראה הוגשה לתיק בטעות, קובעת מועד לדין בבקשה ליום 23.12.19 שעה 12:30 .

במועד הדין לא יאפשר בית המשפט למחזר טענות שהועלו בכתב ולגביהם ניתנה התייחסות בהחלטה.

ניתנה היום, ג' כסלו תש"פ, 01 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.